

Lees ook deel 1:

Krijn en Kaatje en het dak van de boomhut

Jeanette Molema

www.jeanettemolema.nl

ISBN 978-90-8543-438-2

NUR 282

c-NUR 010

Ontwerp omslag: Studio Stien

Illustraties: Els van Egeraat

Opmaak binnenwerk: Buitenspel, Meppel

© 2021 UITGEVERIJ COLUMBUS - HEERENVEEN

Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Columbus is onderdeel van Royal Jongbloed Publishing te Heerenveen.

www.royaljongbloed.com

Inhoud

1. De wind tegen	5
2. Brulaap	9
3. Klikspaan.....	14
4. Straf	19
5. Appeltaart.....	25
6. Een geheim.....	30
7. Een scheur in de boom	33
8. Het zeil.....	37
9. Een smerig laken	41
10. Geen lucht	46
11. Een nare droom	50
12. Hand erop.....	55
13. Het dak erop.....	60

Krijn
(7 jaar)

Kaatje
(8 jaar)

1. De wind tegen

‘Wat een wind!’ roept Krijn.
De wind blaast recht in zijn gezicht.
Hij hijgt en trapt zo hard hij kan.
Maar het fietspad lijkt veel langer dan anders.
Kaatje, zijn zus, fietst een stukje voor hem uit.
Ze kijkt achterom.
‘We zijn er zo, Krijn.
We zijn bijna op school.
Je moet doortrappen!’
Haar stuur buigt naar rechts.
En ineens slingert haar fiets.
Krijn schrikt ervan.
‘Pas op, Kaatje.
Houd je stuur recht!’ roept hij.
Kaatje trekt haar stuur recht.
Maar ze rukt te hard.
Haar fiets maakt weer een rare slinger.
Opnieuw geeft ze een ruk aan haar stuur.
Maar dat helpt niet.
BAM!
De fiets valt.
Kaatje kiept mee en rolt over het fietspad.

Ze komt plat op haar buik in de berm terecht.
Krijn remt en zet zijn fiets neer.
Zomaar midden op het pad.
Zo snel hij kan, rent hij naar Kaatje.
'Heb je pijn?'
Kaatje zit al rechtop.
'Bah, het gras is nat.
Ik heb niks.
Maar het was niet slim van mij.
De wind blies me zo omver.'
'Je moet je stuur recht houden', zegt Krijn.
Hij pakt Kaatjes fiets en zet hem rechtop.
'Dat ook.'
Kaatje lacht alweer.
'Mijn stuur recht houden is wel zo handig.'
Ze gaat staan en klopt zich af.
'Zullen we een stukje lopen?
Bij de huizen stappen we op onze fiets.'
Ze wijst naar het dorp.
'Daar blaast de wind minder hard.'
'Goed plan', vindt Krijn.
Hij kijkt bezorgd opzij.
'Heb je echt niks?
Je smakte hard op het fietspad.'
'Ik heb niks', zegt Kaatje.
'Ik loop toch naast je.

Alles is nog heel.’
‘Het is fijn om te lopen’, zegt Krijn.
‘Zo’n harde wind was er nog nooit.
Hij blaast ons gewoon naar achter.’
Kaatje lacht.
‘Jawel, hoor.
Zo’n wind was er wel vaker.
De zomer is bijna voorbij.
Dan vechten de zomer en de herfst met elkaar.
De herfst wint altijd.’
‘Dit is een echte storm.’
Krijn kijkt naar de mais.
De hoge halmen zwiepen heen en weer.
Kaatje blijft stilstaan en wrijft over haar knie.
‘Eerst bracht mam ons met de auto’, zegt Kaatje.
‘Dat is afgelopen’, zegt Krijn.
‘Nu heeft pap de auto nodig.’
Kaatje knikt stoer.
‘We zijn geen kleine ukjes.
Zullen we weer gaan?
Dan zijn we er zo.
De storm is niet de baas.
Het is nog vijftig keer trappen.
Dan zijn we in het dorp.’
Krijn telt met Kaatje mee.
Maar het duurt langer.

Krijn voelt zijn benen trillen.
Hij telt elke trap.
Dat helpt.
Bij dertig hoort hij een hard geluid.
Toetoetoet, klinkt het.
Een auto zoeft voorbij.
Jop, hun buurjongen, zit achter in de auto.
Hij draait zich om en zwaait.
Dan maakt hij een lange neus.
Hij wappert met zijn vingers en
trekt een gek gezicht.
'Hij lacht ons uit', zegt Kaatje
kwaad.
'Dat doe je toch niet?
Wat een snotjoch.
Hij hoeft niks te doen.
En hij blijft lekker warm.
En wij ...'
Ze wrijft opnieuw over haar knie.
'Het is een papventje!' roept Krijn boos.
'Ik speel nooit meer met hem.
Na schooltijd staat hij weer voor de deur.
Dan wil hij spelen.
Maar ik heb er geen zin meer in.
Zoek maar een ander.
Dat zeg ik tegen Jop.'

2. Brulaap

Het plein is vol met kinderen.
Ze schreeuwen en lachen.
En houden hun jas wijd open.
Het is alsof ze gaan zeilen op het plein.
Jas zeilen, denkt Krijn.
Dat is een leuk spel.
De wind duwt je lijf vooruit.
Maar hij is veel te moe van het fietsen.
Jop rent ook op het plein.
Hij gilt en schreeuwt met zijn jas wijd open.
Krijn is afgestapt.
Op het plein mag je niet fietsen.
'We zijn er', zegt hij tegen Kaatje.
'Ja', zegt Kaatje.
'Het is ons gelukt.
We zijn nog op tijd ook.
Hup, gauw de fiets in het fietsenhok zetten.'
Jop rent met een wijde boog naar hen toe.
Vlak voor de deur van het fietsenhok blijft hij staan.
'Hee Krijn en Kaatje!' schreeuwt hij.
'Jullie zijn laat. Was het leuk op de fiets?
Zagen jullie mij in de auto?